

N° 82. Landsstingets Forhandlinger. 2den Del. af Lovf. af 1257. Grafen helt skulde udgaa. Saaledes stiller Spørgsmaalet sig for mig, thi det forekommer mig, at det ærede Medlem selv ligesom erkjender, at der ikke let kan blive Spørgsmaal om det subsidære Forslag. Jeg tror, at alt Fald, at den ærede Ordfører tilstrækkelig har godtgjort baade med Hensyn til dette subsidære og det følgende subsidære Forslag, at de ikke ere hensigtsmæssige. Jeg vil altsaa tillade mig at betragte det som det egentlige Hovedspørgsmaal, om der skal optages en saadan Bestemmelse, som den, der er foreslaaet af Udvalget eller, som jeg nu, jo maa sige, af Udvalgets Flertal, eller som Paragrafen skal gaa ud. I saa Henseende har jo det ærede Medlem dels fremsført sine egne Betragtninger, dels har han væsentlig henvist til et Andragende fra Grossererforeningens Komite, et Andragende, hvis Bevdyning jeg ingenlunde mis- skjender, ligesom den jo ogsaa særlig er fremhævet af det ærede Medlem af Landsstinget, der sidst havde Ordet. Jeg maa imidlertid for mit Vedkommende erklære, at jeg ikke er bleven roffet i den Overbevisning, at der vilde indtræde et meget beklageligt Hul i de tilfjættede nye Lovbestemmelser, dersom man rent vilde horstykke en saadan Paragraf som den, der nu foreligger i Udvalgets Flertals Forslag. For mig er det klart, at de Bestemmelser, som findes i §§ 20, 21 og 22, ikke vilde være tilstrækkelige til at forebygge meget forargelige Transaktioner, som vilde blive staaende uret- felige, dersom den Bestemmelse, hvis væsentlige Tanker er den, der nu foreligger i Udvalgets Forslag, ikke optages i den nye Konkurslov. Det forekommer mig navnlig, at det med slaaende Ret er fremhævet baade af Ordfø- rer og af Udvalgets Formand, at man med vore kriminelle Straffebestemmelser ligeoverfor Fallenten ved at forfaste Paragrafen vilde komme i den besynderlige Situation, at man havde aldeles forskjellig Vægt og Værd med Hensyn til et Forhold, hvori begge Parter vidende tage Del; thi det er jo noget ganske Andet, at Forholdet bliver forskjelligt, naar

42de Møde. Ordentlig Samling, 1871. om Konkurs m. m. 1258. den Eine er vidende, og den Anden ikke. For- udsætningen for, at der kan blive Spørgs- maal om en Afkræftelse, er jo, saaledes som den skarpt betegnet foreligger i Forslaget, at den Anden skjender hele Situationen, og da kan jeg ikke Andet end lægge det ærede Thing paa Sinde, om det ikke vilde blive en util- børlig Inkonsekvens, i Lovgivningen, hvis man i Konkursloven intet Hensyn tog til de for Fallenten gjældende Straffebestemmelser. Man har jo nemlig ikke angrebet Straffelovens Be- stemmelser, det har man ikke gjort, det be- der jeg fastholdt; man erkjender, at Straffebestem- melserne ere rigtige, og at Fallenten altsaa er hjemfalden til Straf, men ligeoverfor ham staar den Anden, der skjender Situationen, og man vil dog paasta, at det skulde være urig- tigt, at den civile Lovgivning tager Hensyn til denne Situation ligeoverfor denne Mand, lige- saa vel som den kriminelle Lovgivning gjør sig gjældende overfor Fallenten selv. Det er denne Selvmodsigelse, der er forekommen mig slaaende. Det kan jo i saadanne Spørgs- maal ikke være Andet end, at Ingen er i Stand til fuldkommen klart at gjøre sig Rede for, hvorledes Bestemmelsen vil virke. Det kan ikke engang den, der lever midt i Han- delsforholdene, end sige jeg; men det kan ikke dølges, at det er en stor Autentitet, man har for sig, naar man i de store Handelslande ser Bestemmelser som paa dette Punkt tilside, sætte den strenge formelle Ret under visse be- stemte Begrænsninger. Naar de store Han- delslande erkjende Nødvendigheden af indenfor visse bestemte Grændser at bryde den strenge formelle Privatret om Virkningen af Betaling, saa har det for mig havt noget i høi Grad Beroligende. Hvad der navnlig ved denne Forhandling er mig om at gjøre, er at lægge det ærede Thing paa Sinde, at her væsentlig er Spørgsmaal om et Princip. Det er umuligt at paasta, og den ærede Ordfø- rer mente det visse, heller ikke, naar han brugte Ordet „universel Ret“ — at da netop de enkelte Bestemmelser, som ere optagne i